

Scris de srstanescu pe 12 septembrie 2019, 10:47

PSD si ALDE, in goana dupa cifra de aur

Cifra de aur este 233. Ea este invocata zilnic atat de catre PSD, cat si de catre celelalte partide. Este numarul care exprima existenta unei majoritati in plenul Parlamentului Romaniei. Dupa ea alearga, ca dupa o Fata Morgana, si unii si altii. Balanta puterii depinde de 233. Schimbarea ravnita de liberali sau prezenta si in continuare a socialistilor la Palatul Victoria. Este o perioada de cumpana. Acum nimeni nu are 233.

PNL, care a ratat in mod spectaculos sau jalnic, dupa caz, din prostie sau in mod intentionat fereastra de oportunitate de care a beneficiat la inceputul sesiunii parlamentare, cand degringolada in tabara puterii era maxima, se cazneste acum sa stranga 233 de semnaturi pe o motiune de cenzura incropita in speranta ca astfel are garantia rasturnarii PSD de la putere. Doamna Dancila, la randul ei, este silita sa invoce aceasta cifra pentru ca, fara acest numar de voturi, Guvernul ramane paralizat. Iar criza politica merge mai departe. Pentru primii, solutia invocata este o motiune de cenzura care, in fine, sa treaca, pentru ceilalti, o restructurare guvernamentala votata in Parlament. si una si alta stau in suspensia lui 233.

O motiune de cenzura de succes nu se pregateste niciodata asa cum au facut-o liberalii la indicatiile lui Ludovic Orban. Acestia au aplicat o logica inversa. Cu efecte perverse. Ei si-au facut socoteala ca ar avea intr-o sesiune parlamentara un singur glont de argint. Iar atunci cand il folosesc, trebuie sa fie absolut siguri ca acesta isi atinge tinta. Glontul de argint e motiunea de cenzura. Care, daca are succes, darama Guvernul. Au mers mai departe cu acest tip de rationament si au spus ca, inainte de a apasa pe tragaci, vor sa fie absolut convinsi ca vor avea numarul de voturi necesar. Adica minimum 233. Iar ca sa aiba aceasta certitudine, au umblat dupa semnaturi, chiar inainte de a fi avut redactat textul motiunii. Ce se ascunde in spatele acestui tip de rationament?

Marele strateg Ludovic Orban a spus asa: mai intai trebuie sa fim convinsi ca avem de partea noastra 233 de senatori si deputati din diferite partide. Cand vom avea aceasta certitudine, ne apucam si scriem o motiune de cenzura convenabila tuturor partilor. si mergem cu ea la castig. Este un mod de a vinde pielea ursului din padure. De ce? Pentru ca, in logica bataliei parlamentare, procedura este inversata. Mai intai liberalii trebuiau sa se consulte cu toate partidele din opozitie, apoi cu toate verigile slabe, senatori si deputati de la putere, sa afle ce asteptari are fiecare printr-o rasturnare guvernamentala, apoi sa redacteze principalele puncte ale unui program de guvernare, sa schiteze viitorul Executiv, sa-i precizeze componenta si, in fine, sa redacteze intr-o forma finala textul unei motiuni de cenzura, care contine principalele

argumente care se subsumează ideii conform căreia Guvernul trebuie dat jos. Abia după asta, în mod normal, are loc strangerea de semnături.

Iar semnăturile puse pe o motiune nu înseamnă, firește, totul. Ele reprezintă doar începutul unui proces. Desigur, dacă numărul acestora reprezintă jumătate plus unu din numărul total al deputaților și senatorilor, ar putea exista o prezumție relativă că în momentul votului s-ar obține majoritatea necesară. Dar și aceasta este doar o prezumție. Pentru că parlamentarii se pot răzgândi pe parcurs. Fie pe față, fie îmbolnăvindu-se subit. Iar în final motiunea de cenzură tot poate să cadă.

Liberalii însă au alergat după cai verzi pe pereți. Fără să-și asigure în prealabil premisele pe care le-am enumerat mai sus. În cele din urmă, din toată această balbaială, care a durat suficient de mult pentru a le permite social-democraților să se replieze și apoi să-și ia din nou avânt, a ieșit o motiune de cenzură încropită, neconvingătoare și neînsoțită de soluții. Și iar liberalii joacă la noroc.

Dar, spre deosebire de toate celelalte situații anterioare, de această dată, pentru moment cel puțin, nici PSD-ul nu are certitudinea unei majorități. Tocmai de aceea face mișcări extrem de spectaculoase pe tabla de șah politic, care îi iau prin surprindere pe adversarii săi. Iar spațiul vulnerabil, de manevră, spațiul în care, dacă se extinde, spera să aibă succes, este cel ocupat în bancile Parlamentului României de către ALDE. În ceea ce privește motiunea de cenzură, balanța în Parlament este ținută de deputații și senatorii ALDE în primul rând și abia în al doilea rând de cei Pro România. Asta în condițiile în care celelalte partide mai mici și-au definit opțiunile. PMP votează cu PNL și USR, în timp ce UDMR și celelalte minorități își vor împărtăși pur și simplu voturile. Pro România, prin vocea președintelui acestui partid, Victor Ponta, în care nu trebuie avută însă prea mare încredere, a declarat ferm că nu votează o motiune de cenzură împotriva Guvernului Dăncilă, atâta timp cât nu se ia decizia ca viitorul premier să fie altul decât Ludovic Orban. De fapt, Pro România are tot interesul ca această criză să continue cât mai mult, astfel încât, din ciocnirea dintre cele două blocuri politice rivale, să se aleagă în final cu cât mai mulți rezerviști PSD și ALDE. Așa că în corzi a rămas în realitate doar partidul condus de Calin Popescu Tariceanu, o formațiune muribundă, de care trag în toate direcțiile toți ceilalți.

Dar se întâmplă ceva interesant. PNL, cel mai importat partid din opoziție, metamorfozat în negociator șef, nu le poate promite membrilor ALDE decât poziții într-un viitor incert. Care depinde nu doar de liberali, ci și de toate celelalte partide împreună cu care Ludovic Orban intenționează ca, în eventualitatea dărămării Guvernului, să construiască o nebuloasă alcătuită din multe formațiuni și aptă mai mult sau mai puțin să gestioneze România până la alegerile din toamnă anul 2020, când STS va stabili cine câștigă și cine pierde. În timp ce PSD are toate jucăriile în vitrină și, prin urmare, are instrumentele necesare de a-i momi pe parlamentarii ALDE să-l susțină. Iar loviturile de maestru pe tabla de șah politic sunt date de echipa doamnei Dăncilă într-o cadentă naucitoare pentru opoziție. Mai întâi a optat pentru Melescanu, un membru de vază ALDE, și a reușit să-l impună în locul lui Tariceanu la președinția Senatului. Producând instantaneu o rană adâncă în partidul acestuia din urmă. Apoi această rană a fost serios largită prin desemnarea de către Dăncilă a trei candidați de miniștri, proveniți tot dintre fruntasii ALDE. Iar pentru că hemoragia să fie cât mai abundentă, în următoarele zile vom asista nu numai la dispariția grupului ALDE din Senat, care s-a și produs, ci și la dispariția grupului ALDE din Camera Deputaților. Care se va întâmpla prin plecarea preconizată în direcția PSD a unui număr semnificativ de deputați. Și hemoragia devine ireversibilă. Miercuri după-amiaza, doamna Dăncilă

s-a facut ca scapa un porumbel in prezenta jurnalistilor de toate culorile. Ea le-a comunicat acestora ca PSD intentioneaza sa mearga pe liste comune cu reprezentanti ALDE, atat la alegerile locale, cat si la cele parlamentare, care urmeaza sa se desfasoare anul viitor. De data aceasta, miscarea este de mare maestru. Pentru ca e pe termen lung.

Viorica Dancila face o miscare menita sa recreeze majoritatea PSD, sa o reconsoideze si sa o proiecteze dincolo de alegerile prezidentiale. PSD se pregateste ca, indiferent de rezultatul prezidentialelor, sa infrunte opozitia si sa reziste la putere pana la alegerile parlamentare din 2020. Este o incercare aproape imposibila, daca luam in calcul furtuna care va urma in interiorul acestui partid, in eventualitatea in care pierde prezidentialele. Dar ce o costa pe Viorica Dancila sa promita si sa-si ia angajamentul de a-i primi pe liste pe membrii ALDE care se razvratesc impotriva lui Tariceanu? Nu o costa absolut nimic. Daca va castiga, isi va tine promisiunea. Sau nu, daca nu va mai avea nevoie. Daca va pierde, succesul sau succesoarea doamnei Dancila va putea uita de angajamentul acesteia, aruncat cumva peste umar intr-un briefing cu jurnalistii. in acest scenariu PSD incearca sa ia tot, fara a da de fapt nimic. in timp ce liberalii nici nu dau nimic si nu mimeaza ca dau, dar nici nu iau nimic. Cineva insa va trebui foarte curand sa atinga si sa depaseasca bariera cifrei de aur.

ADRESA: <http://crct.ro/nuYH>